

[Hans Rasmussen.]

som de højtærede ministre har fremsat, ud over, at der måske kunne forekomme et enkelt ord — talen skulle måske have været kigget lidt igennem; men i øvrigt tror jeg i og for sig ikke, der var noget, der skilte i selve princippet. Vi er jo ganske klar over, at i det øjeblik, vi går inden for de syv, skal vi ind i en afviklingsperiode både af toldsatserne og af den restriktionspolitik, som har været ført her i landet.

Det, jeg gerne ville afveje, og det, den højtærede finansminister på en så fortræffelig måde påpegede, var på den ene side hensynet til producenterne og på den anden side hensynet til forbrugerne. Hvilken af de to grupper vejer så mest? Det er vi ganske klar over.

Nu er det jo således, at toldlovsforslagets ordførere mest er kommet fra købmandsstanden, og det præger vel i høj grad hele deres indstilling. Hvis der nu havde været en stor industrimand fra de konservative eller fra venstre, havde talen måske fået en lidt anden lyd. Jeg ser nu engang sådan på det, at hvis vi skal købe, må vi også have noget at købe for, og den ængstelse, jeg har forsøgt at lægge for dagen, gælder det forhold, at vi en skønne dag, måske ret hurtigt, skulle få en nedgang i vor produktion og vor beskæftigelse, således at vi ikke kan holde forbruget oppe i det omfang, som det har været tilfældet indtil nu.

Det er selvfølgelig rigtigt, at vi vil ikke tage nogle enkelte brancher ud, vi skal ikke tage en enkelt del af erhvervslivet ud; vi vil også gerne se det som en helhed, men dér er det spørgsmålet, om den vurdering, som den højtærede finansminister er fremkommet med vedrørende den gode aktivitet inden for de syv, holder eller ikke. Hvorfor, spørger den højtærede finansminister, skal vi have vanskeligheder, når vi dog får den fordel, der nu engang er ved at komme ind i et større marked og afsætte dér? Jeg vil gerne understrege, at her er det vel også nødvendigt, at vi ser på, om vi har en ligelig konkurrencedygtighed; og den ligele konkurrencedygtighed tror jeg ikke helt er til stede i det øjeblik, vi pludselig afvikler den restriktionspolitik, som har virket beskyttende for dette land. Vi har prøvet at tage toldsatserne for store varesorter i jern-

industrien og sammenlignet med, hvad England har stillet op på andre; områder det kan vi tage blad for blad, og måske også for andre lande, som vi kommer ud for konkurrence med. Jeg mener ikke, at ligheden vil være til stede øjeblikkeligt, og det var det, som jeg gerne ville pege på.

Den højtærede handelsminister var inde på de faktorer inden for importreguleringen, som jeg har støttet mig til, og mente, at der ikke skulle være tale om nogen svækkelse af vor handelspolitiske stilling. Det er efter min mening en vurdering, som jeg ikke er i stand til at foretage. Jeg synes blot, at den højtærede handelsminister i øvrigt var vel optimistisk, men det er tænkeligt, at han mener, at det kun er visse landbrugsvarer, som vi inden for området har at handle med, og det står fast; det går jeg også ud fra at vi i udvalget kan komme til at se nærmere på, for det har nogen betydning, hvordan Danmarks handelspolitiske stilling vil være også fremefter.

Med hensyn til investeringerne kommer vi ikke uden om, at der også vil blive et pres på den fremmede valuta. Dog tror jeg, at det er noget, som giver bonus bagefter; vi kan kun være interesseret i en stigende investering i vort erhvervsliv, for så har vi mulighed for, i hvert fald så længe beskæftigelsesgraden er så god ude omkring i verden, at hente ny fremmed valuta hjem.

Det, jeg har været ængstelig for, er den pludselige liberalisering ved, at man indfører varer af alle slags, således at forbruget stiger. Her ved jeg ikke, om den økonomiske betragtning vil slå til, at importen og forbruget kun vil stige til en vis grænse, for jeg har som sagt min tro på, at vi vil komme til at importere i et omfang, der vil give os valutariske vanskeligheder navnlig i begyndelsen. Det gælder jo om ikke lige straks at sætte for meget til af den valutareserve, vi har i øjeblikket. Det er tænkeligt, at den lidt efter lidt skal anvendes, den skal navnlig anvendes på investeringsområder, og kunne vi bremse op for en unødvendig import her til landet af forskellig art, i hvert fald i begyndelsen, indtil vi kommer ind i en mere fast plan, ville det være heldigt for os.

Dernæst pegede den højtærede handelsminister på, at det store spørgsmål for lønarbejderne var beskæftigelsen, også i